

Vergaderjaar 1993–1994

23 806

Inwerkingtreding van en aanpassing van wetgeving aan de Douanewet (Invoeringswet Douanewet)

B

ADVIES RAAD VAN STATE EN NADER RAPPORT

Hieronder zijn opgenomen het advies van de Raad van State d.d. 4 maart 1994 en het nader rapport d.d. 29 juli 1994, aangeboden aan de Koningin door de staatssecretaris van Financiën. Het advies van de Raad van State is cursief afgedrukt.

Bij Kabinetsmissive van 6 juli 1993, no. 93 005586, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Financiën, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting, tot inwerkingtreding van en aanpassing van wetgeving aan de Douanewet (Invoeringswet Douanewet).

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 6 juli 1993, nr. 93.005586, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 4 maart 1994, nr. W06.93.0397, bied ik u hierbij aan.

1. De voorgestelde wijzigingen, zoals opgenomen in de artikelen III, onderdeel A, en XVI, onderdelen A en C, hebben betrekking op het begrip «rijksbelastingen». Bij de totstandkoming van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) was het niet aan twijfel onderhevig dat de «invoerrechten en accijnzen» tot de rijksbelastingen behoorden. Het besluit van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 april 1970 betreffende de vervanging van de financiële bijdragen van de lid-staten door eigen middelen van de Gemeenschappen (PbEG L 94) en de nadien door die Raad genomen Eigen middelenbesluiten wijzen onder meer de douanerechten als één van de eigen middelen van de Europese Unie aan. Deze kwalificatie als «eigen middel» heeft er niet toe geleid dat de zinsnede in artikel 1, eerste lid, AWR: «met uitzondering van invoerrechten ...» en nadien «met uitzondering van het invoerrecht» bij één van de later doorgevoerde wijzigingen uit de omschrijving van het bereik van de AWR, die betrekking heeft op de heffing van rijksbelastingen, verdween. Indien de rechten niet meer als rijksbelastingen zijn aan te merken, had dit naar het oordeel van de Raad van State voor de hand gelegen.

Uit de voorgestelde «koppelbepaling» van artikel 1, tweede lid, tweede volzin, AWR is af te leiden dat de rechten bij invoer en bij uitvoer niet – als rijksbelastingen – rechtstreeks, maar enkel op grond van een uitdrukkelijke regeling onder de werking van de AWR te brengen zijn. Hiermee wordt bij de Raad de vraag opgeroepen welk begrip «rijksbelasting» aan het voorstel ten grondslag ligt en welke van de essentiële elementen van een belastingwet (subject, object, tarief, heffing/invoering) door de nationale wetgever moeten worden bepaald teneinde een heffing als rijksbelasting direct onder de werking van de AWR te brengen.

1. De Raad merkt terecht op dat artikel 1, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) niet is gewijzigd naar aanleiding van het Eigen middelenbesluit van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 april 1970, aangezien er nog steeds van wordt uitgegaan dat invoerrechten zijn aan te merken als rijksbelastingen in de zin van de AWR. Onder de werking van de thans geldende wetgeving ter zake, waarin het invoerrecht niet onder de werkingssfeer van de AWR maar onder die van de Wet inzake de douane valt, heeft de omstandigheid dat het invoerrecht valt aan te merken als rijksbelasting tot gevolg dat het invoerrecht uitdrukkelijk in artikel 1, eerste lid, van de AWR moet worden uitgezonderd.

Voor de beantwoording van de vraag of een bepaalde belasting is aan te merken als een rijksbelasting is bepalend of deze van rijkswege door de rijksbelastingdienst wordt geheven. Niet bepalend is of de opbrengst bestemd is voor het Rijk.

In het onderhavige wetsvoorstel worden de rechten bij invoer en de rechten bij uitvoer uitdrukkelijk mede aangemerkt als rijksbelastingen. Voor wat betreft de douanerechten is hier welbeschouwd sprake van een doublure. Deze rechten, ter zake waarvan de rijksbelastingdienst immers is belast met de heffing, worden reeds op grond van de eerste volzin van artikel 1, eerste lid, van de AWR aangemerkt als rijksbelastingen. Ter zake van anti-dumping- en compenserende heffingen wordt, blijkens de nieuwe artikelen 22a en 22c van de AWR, de uitnodiging tot betaling, onderscheidenlijk de beschikking inzake terugbetaling of kwijtschelding, vastgesteld door of namens de Minister van Economische Zaken dan wel de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij; met betrekking tot landbouwheffingen voorzien laatstgenoemde artikelen erin dat de uitnodiging tot betaling of de bedoelde beschikking in bepaalde gevallen, namelijk indien de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij dit bij ministeriële regeling heeft bepaald, wordt vastgesteld door bij die regeling aangewezen organen (hierbij moet worden gedacht aan de produktschappen). Anti-dumping-, compenserende en ook, in de bedoelde gevallen, de landbouwheffingen vallen niet onder de rijksbelastingen in de zin van artikel 1, eerste lid, van de AWR. Teneinde deze heffingen integraal onder de werkingssfeer van de AWR te brengen, is daarvoor een uitdrukkelijke bepaling nodig.

2. In het voorgestelde artikel 22b AWR worden aan personen buiten de rijksbelastingdienst heffingsbevoegdheden toegekend. Naar het oordeel van de Raad verdient het de voorkeur deze personen onder het begrip «inspecteur» te rangschikken en als zodanig in de begripsbepalingen op te nemen. Mede gelet op de in artikel 2, derde lid, onderdeel e, AWR aangebrachte wijziging is alsdan eveneens een sluitend geheel verkregen en kan het voorgestelde artikel 22b, tweede lid, AWR vervallen.

Tevens wordt in dat geval ook een nadere aanvulling met betrekking tot artikel 9 van de voorgenomen Douanewet voorkomen, aangezien de in dat artikel neergelegde bevoegdheden van de inspecteur naar het oordeel van de Raad ook voor de hiervoor aangegeven personen zouden dienen te gelden ten aanzien van de heffingen waarvoor zij bevoegd zijn.

De regeling ware in het licht hiervan te heroverwegen.

2. Hoewel op Europees niveau de regelgeving inzake de rechten bij invoer en de rechten bij uitvoer verregaand is geharmoniseerd door middel van rechtsinstrumenten die binnen de lid-staten van de Europese Unie rechtstreekse werking hebben, kon bij dit wetsvoorstel in het verlengde van het voorstel tot herziening van de douanewetgeving (Douanewet) (Kamerstukken II 1993/94, 23 716, nrs. 1-2) toch ook rekening worden gehouden met aspecten die hun belang uitsluitend ontleenen aan de feitelijke inrichting van de Nederlandse bestuurs- en uitvoeringspraktijk.

Het door de Raad aangehaalde ontwerp-artikel 22b van de AWR (zie in het gewijzigde voorstel van wet artikel 22a van de AWR) levert daarvan een voorbeeld op. De aanwijzing in die bepaling van andere heffingsbevoegde autoriteiten dan de inspecteur correspondeert in beginsel met de gesplitste verantwoordelijkheid in Nederland voor de desbetreffende eigen middelen van de EG, en maakt daarnaast bij de oplegging van landbouwheffingen een voortzetting mogelijk van de medebewindsverhouding van de Minister van

Landbouw, Natuurbeheer en Visserij met de produktschappen. De aanwijzing vormt tevens de grondslag voor handhaving van de huidige mogelijkheid om de behandeling van bezwaarschriften wat betreft de landbouwheffingen in de aangewezen gevallen te laten geschieden door de produktschappen, en wat betreft de anti-dumpingheffingen en compenserende heffingen, voor zover geen betrekking hebbend op landbouwgoederen, door de inspecteur onder formele verantwoordelijkheid van de Minister van Economische Zaken.

Tegen deze achtergrond verdient de aanwijzingsmodaliteit in het thans voorgestelde artikel 22a van de AWR mijns inziens de voorkeur boven een regime waarbij, zoals de Raad in overweging geeft, de bedoelde autoriteiten worden gerangschikt onder het begrip inspecteur, en daarmee voor de toepassing van onder meer de AWR, in principe met genoemde functionaris zouden worden gelijkgesteld.

Het door de Raad aanbevolen regime impliceert, blijkens de opmerking die hij maakt over artikel 9 van de Douanewet, dat de bedoelde autoriteiten voor de door hen vast te stellen rechten bij in- en uitvoer dezelfde administratieve controlebevoegdheden zouden moeten kunnen uitoefenen als de inspecteur. Ik moge er de aandacht op vestigen dat ook waar het betreft rechten bij in- en uitvoer die niet als douanerechten zijn aan te merken, zowel de administratieve als de fysieke controlebevoegdheden thans reeds uitsluitend door de Belastingdienst/douane worden uitgeoefend, afgezien van enkele specifieke gevallen waarin (mede) de Algemene Inspectie Dienst een rol vervult. Deze situatie levert voor zover mij bekend noch bij de betrokken autoriteiten, noch bij de contribuabelen, bijzondere moeilijkheden op.

Ik acht ook in deze samenhang geen termen aanwezig om de regeling zoals deze oorspronkelijk was opgenomen in ontwerp-artikel 22b van de AWR door een andere te vervangen; evenmin zie ik in dit verband aanleiding om artikel 9 van de voorgestelde Douanewet nader te wijzigen.

3. De voorgestelde delegatie in artikel 22f AWR omvat minder dan thans in de artikelen 128, eerste lid, en 148, eerste lid, van de Wet inzake de douane is geregeld.

In de toelichting ware hierop nader in te gaan.

3. De Raad is van mening dat de (in het oorspronkelijke wetsvoorstel) in artikel 22f van de AWR opgenomen delegatie minder omvat dan is geregeld in de artikelen 128, eerste lid, en 148, eerste lid, van de Wet inzake de douane.

Het aan de Raad voorgelegde ontwerp-artikel 22f van de AWR biedt de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur nadere regels te stellen, welke inhoudelijk overeenkomen met artikel 128 van de huidige Wet inzake de douane. Onderdeel a van voornoemd artikel 22f heeft betrekking op de afronding van bedragen en hoeveelheden welke als grondslag dienen voor de berekening van de verschuldigde rechten (vergelijk artikel 128, eerste tot en met derde lid, van de Wet inzake de douane). Onderdeel b strekt ertoe om bij algemene maatregel van bestuur een regeling te treffen die overeenkomt met het vierde lid van artikel 128 van de Wet inzake de douane. Ik deel derhalve niet de mening van de Raad dat de in artikel 22f voorgestelde delegatie minder omvat dan artikel 128 van de Wet inzake de douane.

Wel ben ik, met de Raad, van mening dat de in ontwerp-artikel 22f van de AWR neergelegde delegatiebevoegdheid niet voorziet in de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur regels te stellen overeenkomstig artikel 148 van de Wet inzake de douane. Ik heb dan ook in de opmerking van de Raad aanleiding gevonden om de bedoelde delegatiebevoegdheid in de AWR aan te vullen; zie thans ontwerp-artikel 22g van de AWR (in artikel XX, onderdeel D, van het gewijzigde voorstel van wet).

4. Met betrekking tot de voorgestelde wijzigingen van de artikelen 25 en 29 AWR merkt de Raad op dat, aangezien hoofdstuk VIII, afdeling 2, AWR niet van toepassing is op de rechten van invoer, omdat de Douanewet daaromtrent een eigen regeling treft, de verwijzing naar de artikelen 47, 47a, 48 en 50 AWR betekenis mist. Een zelfde opmerking geldt ten aanzien van het voorgestelde artikel 30b AWR, dat (indirect) naar de in afdeling 2 opgenomen verplichtingen verwijst.

Indien het advies van de Raad van 25 februari 1994 inzake de Douanewet (no. W06.93.0268) met betrekking tot opnemings van alle formele bepalingen van de Douanewet in de AWR niet wordt gevolgd, ware in genoemde

bepalingen te verwijzen naar de overeenkomstige bepalingen uit de Douanewet.

4. De artikelen 25 en 29 van de AWR zijn naar aanleiding van de opmerking van de Raad aangevuld met de relevante verplichtingen uit de douanesfeer; het ontwerp-artikel 30b van de AWR is in lijn hiermee eveneens aangepast.

5. De voorgestelde wijziging met betrekking tot artikel 9 van de Statistiekwet 1950 ware inhoudelijk toe te lichten, onder verwijzing naar de daarop betrekking hebbende bepaling(en) uit de communautaire regelgeving.

5. De Raad beveelt aan om de voorgestelde wijziging van artikel 9 van de Statistiekwet 1950 inhoudelijk toe te lichten, zulks onder verwijzing naar de daarop betrekking hebbende bepalingen uit de communautaire regelgeving.

De in de memorie van toelichting aangehaalde verordening (EEG) nr. 854/93 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 5 april 1993 betreffende de doorvoer- en de entrepotstatistiek met betrekking tot het goederenverkeer tussen Lid-Staten (PbEG L 90) behoeft een uitwerking in de nationale wetgeving. Op voordracht van de Minister van Economische Zaken, is op 5 januari 1994 bij de Raad aanhangig gemaakt een ontwerp-besluit, houdende regels ten behoeve van de doorvoerstatistiek, bedoeld in artikel 19 van de Statistiekwet 1950 (Besluit doorvoerstatistiek). Dit ontwerp-besluit, dat ten tijde van het concipiëren van het aan de Raad toegezonden voorstel van wet nog niet bekend was, bevat enerzijds de basis voor de opstelling van een doorvoerstatistiek en anderzijds de noodzakelijke nadere regels ter zake. Het bevat echter geen bepalingen met betrekking tot de statistiek inzake het entrepotverkeer. Deze statistiek wordt namelijk geheel opgesteld op basis van de ter zake van de in- en uitslag te vervullen douaneformaliteiten.

Het feit dat het ontwerp-besluit geen bepalingen bevat op het terrein van de entrepotstatistiek houdt tevens in dat artikel 9 van de Statistiekwet 1950, anders dan oorspronkelijk voorgesteld, moet worden gehandhaafd waar het betreft de bepalingen met betrekking tot de in- en uitslag in, respectievelijk uit, entrepot.

Het wetsvoorstel en de memorie van toelichting zijn hiermee in overeenstemming gebracht. De aanpassing van artikel 9 van de Statistiekwet 1950 is in het gewijzigde voorstel van wet opgenomen bij artikel XLIX, onderdeel F.

6. In het voorgestelde artikel 18, tweede lid, van de Wet op de omzetbelasting 1968 wordt onder «douaneregeling» meer verstaan dan het in artikel 4, zestiende lid, van het Communautair douanewetboek omschreven begrip. Aangezien dit wetboek rechtstreekse werking heeft, kunnen hierdoor onduidelijkheden worden opgeroepen. Voor de term «douaneregeling» in artikel 18 ware een andere term te kiezen.

6. De Raad merkt terecht op dat het voorgestelde artikel 18, tweede lid, van de Wet op de omzetbelasting 1968 aan het begrip «douaneregeling» een ruimere betekenis toekent dan artikel 4, onderdeel 16, van het Communautair douanewetboek. De Raad stelt voor om, met het oog op het voorkomen van mogelijke onduidelijkheden, in voornoemd artikel 18 voor een andere term dan «douaneregeling» te kiezen.

De opmerking van de Raad is voor mij aanleiding geweest om de term «douaneregeling» in de voorgestelde wijziging met betrekking tot artikel 18 van de Wet op de omzetbelasting 1968 te vervangen door: douaneregime. Dit leidt er overigens toe dat, naast het tweede en het derde lid van voornoemd artikel 18, thans ook het eerste lid van die bepaling wijziging behoeft (zie artikel XXIII, onderdeel A, van het gewijzigde voorstel van wet).

7. De Raad merkt op dat in de Douanewet hoofdstuk 4 inzake de administratieve boeten nog niet is opgenomen. Onder deze omstandigheden dienen aanvullende regelingen te worden opgenomen onder de overgangsbepalingen dan wel dient in het voorgestelde artikel 2, tweede lid, onderdeel c, onder 3°, van de Invorderingswet 1990 vooralsnog de verwijzing naar hoofdstuk 4 van de Douanewet achterwege te blijven.

7. Het wetsvoorstel tot herziening van de douanewetgeving (Douanewet) zoals dit bij de Staten-Generaal is ingediend (Kamerstukken II 1993/94, 23 716,

nrs. 1-2) bevat ook het door de Raad bedoelde hoofdstuk inzake administratieve boeten; het is daarin opgenomen als hoofdstuk 5. De verwijzing in artikel 2 van de Invorderingswet 1990 is in dit verband aangepast.

8. De voorgestelde artikelen XX, XXI en XXII, alsmede de toelichting op deze artikelen behoeven aanpassing, nu de regeling niet op 1 januari 1994 in werking is getreden.

8. Aan de opmerking van de Raad is gehoor gegeven.

9. Een regeling dient te voorzien in haar inwerkingtreding, hetgeen met zich brengt dat de Douanewet zelf in de inwerkingtreding moet voorzien. Het voorgestelde artikel XXII ware in deze zin aan te passen. Verwezen zij ook naar aanwijzing 172 van de Aanwijzingen voor de regelgeving. De toelichting op dit artikel ware te actualiseren.

9. Het wetsvoorstel tot herziening van de douanewetgeving (Douanewet) zoals dit bij de Staten-Generaal is ingediend (Kamerstukken II 1993/94, 23 716, nrs. 1-2) bepaalt dat die regeling in werking treedt op een bij wet te bepalen tijdstip, en bevat daarmee naar mijn oordeel een voorziening als door de Raad wordt bedoeld.

De toelichting op de onderhavige inwerkingtredeingsbepaling is overeenkomstig het advies geactualiseerd.

10. Voor een aantal redactionele kanttekeningen verwijst het college naar de bij het advies behorende bijlage.

10. Met de redactionele kanttekeningen van de Raad is rekening gehouden met dien verstande dat ik de twaalfde suggestie van de Raad omtrent de verwijzing naar bepalingen van het Communautair douanewetboek, niet heb opgevolgd met betrekking tot artikel VI (thans artikel XXIII). Dit artikel bevat een aantal wijzigingen in de Wet op de omzetbelasting 1968. In die wet worden bij aanhaling van artikelen en artikelleden uit EG-wetgeving steeds de aanduidingen gebruikt die in de EG-voorschriften zelf gebruikelijk zijn. Ik meen dat het derhalve met betrekking tot de Wet op de omzetbelasting 1968 de voorkeur verdient deze lijn ook aan te houden bij het aanhalen van bepalingen uit EG-wetgeving zoals het Communautair douanewetboek.

11. Overige wijzigingen.

In zowel het wetsvoorstel als de memorie van toelichting zijn nog wijzigingen aangebracht welke tot doel hebben deze teksten te actualiseren. Daarnaast zijn redactionele verbeteringen alsmede enkele aanvullingen van technische aard aangebracht. Enkele andere wijzigingen verdienen echter een nadere toelichting. Deze zijn hierna opgenomen.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om verwijzingen in andere wetgeving naar «ambtenaren der invoerrechten en accijnzen» of daarmee overeenkomende omschrijvingen, te vervangen door «ambtenaren van de rijksbelastingdienst, bevoegd inzake douane». De vervangen term sluit niet meer aan bij de herziene douanewetgeving. Zie de artikelen I, III, onderdeel A, IV tot en met XIII, XV tot en met XIX, XXII, XXVI, XXVII, XXVIII, onderdeel B, XXXI, XXXIII, XXXIV, onderdeel D, XXXVIII, XLV, XLVI, XLIX, onderdeel D, en L van het gewijzigde voorstel van wet. In de aanhef van de artikelsgewijze toelichting is hieraan aandacht geschonken.

Voorts zijn nog in een viertal andere wetten de daar bestaande verwijzingen naar douanebepalingen in overeenstemming gebracht met de terminologie en systematiek van de herziene douanewetgeving. Dit betreft de artikelen X, XXXII, XXXVI en XLVII. De artikelsgewijze toelichting is ter zake dienovereenkomstig aangepast.

De in artikel XIV opgenomen wijziging van de Wegenverkeerswet is toegelicht in de artikelsgewijze toelichting van de memorie van toelichting.

Artikel XX, onderdelen A.1 en I (AWR), en artikel XL, onderdelen B.1, B.3 (voor zover betreft onder b, e, f en g), C.2, C.4, D, F, H, I.2, K, N en Q (Invorderingswet 1990), zijn nieuw, dan wel aangepast, in verband met de wetstechnische systematiek zoals deze tot uitdrukking komt in het voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en van de

Invorderingswet 1990 in verband met de herziening van het stelsel van administratieve boeten en van het fiscale strafrecht (Kamerstukken II 1993/94, 21 470, nrs. 1 en 2). De memorie van toelichting is dienovereenkomstig aangepast.

In artikel XX, onderdeel A.3 (artikel 1, derde lid (nieuw), van de AWR) is een aanvulling opgenomen waardoor de daar bedoelde uitsluiting voor de rechten bij invoer en de rechten bij uitvoer mede geldt voor de met deze rechten samenhangende compenserende interesten, kosten van ambtelijke werkzaamheden en administratieve boeten. De memorie van toelichting is dienovereenkomstig aangepast.

In artikel XX, onderdeel B.3, is aan artikel 2, derde lid, van de AWR een tweetal begripsbepalingen toegevoegd. Hierdoor is het niet langer noodzakelijk om, zoals bijvoorbeeld oorspronkelijk was voorgesteld met betrekking tot de Wet op de omzetbelasting 1968, in andere belastingwetten een begripsbepaling van Communautair douanewetboek op te nemen. Ik moge verwijzen naar de dienovereenkomstig aangepaste toelichting op voornoemd onderdeel.

De bij de artikelen XX, onderdeel C, en XL, onderdeel G, nieuw ingevoegde artikelen (respectievelijk artikel 5, derde lid, van de AWR en artikel 8, eerste lid, van de Invorderingswet 1990), houden verband met de in de douanesfeer bestaande mogelijkheid om belastingaanslagen vast te stellen in de vorm van een elektronisch bericht. De memorie van toelichting is dienovereenkomstig aangepast.

In artikel XX, onderdeel D (nieuw hoofdstuk IVA van de AWR), zijn de artikelen 22a en 22b, zoals voorgelegd aan de Raad van State, samengevoegd in een nieuw artikel 22a, waardoor de inzichtelijkheid van de desbetreffende regeling in de AWR naar mijn oordeel is toegenomen. De memorie van toelichting is dienovereenkomstig aangepast.

Het in artikel XX, onderdeel D, nieuw opgenomen artikel 22b van de AWR maakt het onder meer mogelijk om op één aanslagbiljet verschillende uitnodigingen tot betaling te verenigen. Ik moge in dit verband verwijzen naar de dienovereenkomstig aangepaste toelichting op dit onderdeel.

In het in artikel XX, onderdeel D, nieuw opgenomen artikel 22c, is voor de rechten bij invoer en de rechten bij uitvoer een regeling getroffen inzake de vaststelling van beschikkingen tot terugbetaling dan wel kwijtschelding. De regeling sluit aan bij die van het voorgestelde artikel 22a van de AWR inzake de vaststelling van uitnodigingen tot betaling. De memorie van toelichting is dienovereenkomstig aangepast.

Het ingevolge artikel XX, onderdeel K, in de AWR nieuw in te voegen artikel 30d, tweede lid, voorziet erin dat met betrekking tot geschillen inzake anti-dumpingheffingen, compenserende heffingen en landbouwheffingen, voor zover deze verband houden met de indeling van goederen in het douanetarief, naast het College van Beroep voor het bedrijfsleven ook de Tariefcommissie bevoegd is. De memorie van toelichting is dienovereenkomstig aangepast.

Het nieuw voorgestelde artikel 30e van de AWR, opgenomen in artikel XX, onderdeel K, betreft een voegingsregeling met betrekking tot bezwaar en beroep inzake administratieve boeten en kwijtscheldingsbeschikkingen. Deze voorziening houdt verband met de regeling inzake administratieve boeten zoals opgenomen in hoofdstuk 5 van de Douanewet; zie ook punt 7 van dit nader rapport. De memorie van toelichting is dienovereenkomstig aangepast.

De wijziging in artikel XX, onderdelen Q en S, van respectievelijk artikel 76 en artikel 82, tweede lid, van de AWR, correspondeert met de aanpassing van artikel 197 en artikel 210, tweede lid, van de Wet inzake de douane ingevolge de wet van 10 december 1992 tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering en enkele andere wetten ter verruiming van de mogelijkheden tot toepassing van de maatregel van ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel en andere vermogenssancties (Stb. 1993, 11). De memorie van toelichting is dienovereenkomstig aangepast.

Aanvankelijk was voorgesteld om de mogelijkheid om de nationale wettelijke bepalingen op het terrein van de douane bij algemene maatregel van bestuur aan te passen, te doen vervallen (artikel V van het oorspronkelijke wetsvoorstel). Ik heb aanleiding gevonden dit voorstel in heroverweging te nemen. De communautaire wetgever heeft namelijk het voornemen om verordeningen op het terrein van de douane op gezette tijden, indien daartoe aanleiding bestaat, te herpubliceren, hetgeen zal leiden tot een wijziging van de aanduiding van de verordening dan wel van de artikelen. Aangezien de

nationale wettelijke bepalingen op het terrein van de douane veelvuldig verwijzen naar (artikelen van) verordeningen, acht ik het wenselijk om met het oog op deze gevallen de mogelijkheid te handhaven om de nationale bepalingen bij algemene maatregel van bestuur aan te passen. Zie artikel XXI van het gewijzigde voorstel van wet. De memorie van toelichting is dienovereenkomstig aangepast.

De artikelsgewijze toelichting met betrekking tot het voorgestelde artikel 30a, eerste lid, van de AWR (artikel XX, onderdeel K), is aangevuld. Thans wordt hierin verduidelijkt dat de beslissing van de inspecteur om goederen niet vrij te geven omdat de goederen aan verboden of beperkingen zijn onderworpen, een beschikking is waartegen ingevolge artikel 243 van het Communautair douanewetboek beroep mogelijk is.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

*De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten*

Ik moge U verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

Bijlage bij het advies van de Raad van State van 4 maart 1994, no. W06.93.0397, met redactionele kanttekeningen die de Raad in overweging geeft

Algemeen

– Zowel in de aanhef van artikel V als in de toelichting op dat artikel «Wet van 23 juni 1960 (Stb. 262)» vervangen door de in aanwijzing 87 van de Aanwijzingen voor de regelgeving (Ar) bedoelde wijze van aanhaling.

Voorstel van wet.

- In artikel I «tweede lid, 2°» vervangen door: tweede lid, onder 2° (aanwijzing 80 Ar).
- Om aansluiting te verkrijgen met de hoofdstukken III en IV in het in artikel III, onderdeel C, nieuw ingevoegde hoofdstuk IVA, in de titel na «heffing» invoegen: van belasting.
- In het in artikel III, onderdeel C, ingevoegde artikel 22a van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) is de volledige naam van het Communautair douanewetboek opgenomen, alsmede tussen haakjes de korte aanduiding. In enkele volgende artikelen wordt telkens slechts de korte aanduiding gebruikt. Het verdient aanbeveling ofwel het Communautair douanewetboek bij de begripsbepalingen van artikel 2 AWR onder te brengen ofwel telkens de volledige naam in de desbetreffende artikelen op te nemen (aanwijzing 122 Ar).
- In artikel III, onderdeel H, in artikel 30a, eerste lid, AWR «Beschikkingen die» vervangen door: Beslissingen die.
- In artikel IV, onderdeel A, «als bedoeld in de douanewet» vervangen door: bedoeld in de Douanewet (aanwijzing 82 Ar).
- In artikel IV, onderdeel B, «goederenaangifte» vervangen door: aangifte» vervangen door: «goederenaangifte als is bedoeld» vervangen door: aangifte als bedoeld (aanwijzing 82 Ar).
- In artikel IV, onderdeel D.1, «eerste lid, 3°» vervangen door: eerste lid, onder 3°. Voorts in onderdeel D.2 «eerste lid, 4°» vervangen door: eerste lid, onder 4° (aanwijzing 80 Ar).
- In artikel IV, onderdeel F, tevens opnemen dat «wettelijke bepalingen» wordt vervangen door: de wettelijke bepalingen (aanwijzing 82 Ar).
- In artikel IV, onderdeel G, «Statistiekwet» vervangen door: Statistiekwet 1950.
- In artikel V, onderdeel A, «artikel 1» vervangen door: artikel 2. Wellicht zou tevens de in artikel 2 voorkomende zinsnede «Wij behouden Ons voor» kunnen vervallen onder gelijktijdige redactionele aanpassing van de desbetreffende volzin (aanwijzingen 28 en 68 Ar).
- In artikel VI, onderdeel E.2, opnemen dat «afschrijving of teruggaaf van bij invoer verschuldigde belasting» wordt vervangen door «kwijtschelding of teruggaaf van bij invoer verschuldigde belasting».
- In de artikelen VI en XVI, evenals dat elders in het wetsvoorstel gebeurt, bij verwijzingen naar leden en onderdelen van artikelen uit verordeningen de in aanwijzing 80 Ar gebruikte formulering hanteren. Voorts in onderdeel B.3 «verordening» vervangen door: de verordening.
- In artikel XI, aanhef, het juiste opschrift van het bedoelde voorstel van wet vermelden.
- In artikel XII de aan de vervallen zinsnede voorafgaande staatsblad-aanduiding «(Stb. 1962, 295)» laten vervallen. Voorts «beoogt» vervangen door: beoogd.
- In artikel XIII, onderdeel B.1, overeenkomstig aanwijzing 89 Ar na «douanewetboek» invoegen: (PbEG L 302).
- In artikel XVI, onderdeel C.3, de juiste naam van de bedoelde verordening inzake de toepassingsbepalingen van het Communautair douanewetboek vermelden.
- In artikel XVI onderdeel C.4 vervangen door: In het tot onderdeel d geletterde onderdeel b wordt «onderdeel a» vervangen door: onderdeel b, onderscheidenlijk onderdeel c. Dat geldt ook voor onderdeel C.2 (aanwijzing 238, derde lid, Ar).
- In artikel XVI, onderdeel C.3, is de volledige naam van het Communautair douanewetboek opgenomen, alsmede tussen haakjes de korte aanduiding. In

enkele volgende artikelen wordt telkens slechts de korte aanduiding gebruikt. Het verdient aanbeveling ofwel het Communautair douanewetboek bij de begripsbepalingen van artikel 2 van de Invorderingswet onder te brengen ofwel telkens de volledige naam in de desbetreffende artikelen op te nemen (aanwijzing 122 Ar).

- In artikel XVI, onderdeel F, worden enkele leden in artikel 9 Invorderingswet 1990 ingevoegd. Het vijfde lid (nieuw) geeft een afwijking op het eerste lid, het ingevoegde zesde lid geeft een afwijking op het vierde lid en het zevende lid (nieuw) geeft een afwijking op het derde lid. De volgorde van het zesde en het zevende lid omdraaien.

- Met betrekking tot artikel XVII, onderdeel A, aanwijzing 122 Ar in acht nemen.

- In artikel XX, eerste lid, onderdeel b, «tot met» vervangen door: tot.

Memorie van toelichting

- In hoofdstuk 2 (Artikelsgewijze toelichting), eerste alinea, met betrekking tot wetsvoorstel 21 287 de volledige naam vermelden, alsmede overeenkomstig aanwijzing 219 Ar de volledige vindplaats.

- In de toelichting op artikel III, onderdeel A.3, vermelden waar de betrokken onderwerpen in de Douanewet en eventueel in het Communautair douanewetboek zijn opgenomen.

- In de toelichting op artikel III, onderdeel H, in de tweede volzin «maakt het mogelijk in bezwaar te gaan» vervangen door: maakt het mogelijk op grond van de Algemene wet inzake rijksbelastingen in bezwaar te gaan.

- In de toelichting op artikel XVI, onderdeel C.3, de vindplaats van de memorie van toelichting op de Invorderingswet 1990 overeenkomstig aanwijzing 219 Ar vermelden.

- In de toelichting op artikel XVI, onderdeel G, «verordening zekerheid» (4046/89)» vervangen door de in aanwijzing 89 Ar bedoelde manier van verwijzen.

- In de toelichting op artikel XX, eerste lid, is de toelichting op de onderdelen b en d verwisseld. De toelichting verbeteren.

Bijlage bij de toelichting

- In de toelichting en niet in een bijlage daarbij aangeven dat het voorstel geen budgettaire gevolgen heeft (aanwijzing 215, vierde lid, Ar).